

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่
อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ จึงได้จัดทำข้อบัญญัติ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

เหตุผล

ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ เป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแล รักษาเลี้ยงดูและควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่มีใช้เจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพและความปลอดภัยของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษและกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราข้อบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยอำนาจในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ และความเห็นชอบของนายอำเภอเทพสถิต จึงได้ตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติ นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๗ วัน นับแต่วันประกาศโดยเปิดเผย สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

** ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ใดได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิดน

“ เจ้าของสัตว์ ”หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์ แต่ไม่รวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ”หมายถึงกรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น
** “สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler), พิทบูลเทอเรีย (Pitbull terrier), บูลเทอเรีย (Bullterrier), บางแก้ว, โดเบอร์แมน, ฟิวลา, อัลเซเชียน (เยอรมันเชพเพิร์ด), มาสทิสต์, เซาเซา, อลาสกัน, มารามิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมดหรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการขู่ขู่

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“การขึ้นทะเบียนสัตว์” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปสัณฐาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

** ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตควบคุมหรือปล่อยสัตว์ดังนี้ (ออกตามความในมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕)

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๑.๑ พื้นที่ฝั่งเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและเขตประชากรหนาแน่น

๑.๒ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์
ศิลปวัฒนธรรมไทย

๑.๓ สถานที่ท่องเที่ยว

๑.๔ วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๒.๑ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ สถานที่ราชการทุกแห่งที่หรือ ทาง
สาธารณะรวมถึงตลาด ในเขตตำบลบ้านไร่ ยกเว้นโรงเรียนและเขตวัด เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
ทุกประเภท พื้นที่นอกจากที่ระบุในข้อห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวนเกินจำนวน
ดังนี้

ก. ช้างม้า ไม่เกิน ๑ ตัว

ข. สุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข ประเภทละ ไม่เกิน ๕ ตัว

ค. เป็ด ไก่ นก ห่าน ประเภทละ ไม่เกิน ๕ ตัว

๒.๒ จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (ก)-(ค) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

๒.๓ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ

๒.๔ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใด
อย่างหนึ่ง ดังนี้

๓.๑ พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่นหรือสถานที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่
ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบาย
อากาศ ที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกต้องสุขลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูก
สุขลักษณะ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังนี้

ก. การเลี้ยงสุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข จำนวนไม่เกิน ๑๕ ตัว

ข. การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๒๐ ตัว

ค. สัตว์อื่นๆนอกจาก ข้อ กและข จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว

๓.๒ จัดให้มีที่เลี้ยงสัตว์ตามความเหมาะสม

๓.๓ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๓.๔ จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์ มา
สู่คนโดยสัตวแพทย์

๓.๕ การจัดการซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

๓.๖ ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

๓.๗ ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

*** ข้อ ๙ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

*** ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบซากสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรกและต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น บุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

** ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดการกักขังปฏิญาณอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

*** ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อากาโรค ร้าย ริ่ง เพนพ่าน กัดสิ่งที่ยางหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อ สังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรคเจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเพื่อตรวจหาโรคสัตว์

*** ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

*** ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ มีอาการโรคสัตว์หรือเป็นโรคสัตว์หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้ายเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

ข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๔ เมื่อมีประกาศเขตระบาศโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า-ออก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตว์แพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

** ข้อ ๑๕ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันที่

(๓) กรณีที่เป็นสุนัขควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงสุนัขห่างจากตัวสุนัขไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวดที่ ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสองพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายกรานต์ เขตจันทิก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายวิชัย ตั้งคำเจริญ)

นายอำเภอเทพสถิต

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่

วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต

..... จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท
โดยมีพื้นที่ประกอบการ ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท
..... มีคนงาน คน ใช้เครื่องจักรขนาด แรงม้า

() กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะสุข จำหน่ายสินค้าประเภท
ณ บริเวณ โดยวิธีการ

() กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่

เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่

เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่

เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่

() กิจการอื่นๆ ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่.....

ต่อ(เจ้าพนักงานท้องถิ่น) พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสาร
มาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑

๓.๒

๔)

๕)

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

Blank area for the simplified site plan of the establishment.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้

.....

.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง วันที่...../...../.....

แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต

เขียนที่

วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต

..... จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอร้บใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท

..... ตามใบอนุญาตเล่มที่ เลขที่/.....

ออกให้เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.....ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น)

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน /ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑.....

๓.๒

๔).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอร้บใบอนุญาต

(.....)

<u>ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</u>	<u>คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น</u>
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ	
() เห็นสมควรอนุญาต	() อนุญาต ให้ประกอบกิจการได้
() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....	() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ
.....	
(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(ลงชื่อ)
(.....)	(.....)
ตำแหน่ง วันที่...../...../.....	ตำแหน่งวันที่...../...../.....

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์

ทำยข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

ลำดับ ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
ค่าธรรมเนียมการปรับ		
๑	ซ้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐
๒	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐
๓	แพะ แกะ ลา ล่อ สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐
๔	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐
ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู		
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภทตาม จำนวนที่ได้จ่ายจริง	